Max Seltmann

Čodoviti prizori iz Jezusovega življenja

8. zvezek
Prevod: Sara Pavlič

Kazalo vsebine
1. Veliki petek
2. Stotnikovo doživetje tiste noči
3. Duhovni potek na Golgoti
4. Judež pred Gospodom
5. Gospod v templju
6. Sobota pred veliko nočjo
7. V prenočišču pri Lazarju
8. Pričakovani obisk rešitelja v nekem drugem templju
9. Jezus sredi judovskih trgovcev
10. Zakaj je moral Jezus umreti

1. Veliki petek

1 Hrumeče in grozeče je zazvenelo iz ljudske množice: »Križaj – križaj Ga!« - In skozi razjarjene ljudi se je zdelo, kot da je šel valj od krvi pijanih.
2 Obravnavi pri Ponciju Pilatu je pozorno sledil stotnik v Jeruzalemu stacionirane rimske posadke. Njegov mir je bil železen, pa vendar je sledil z notranjim zanimanjem nadaljnjim žalostnim dogodkom.
3 Ko je bil Jezus – kot podoba najgloblje bede – pripeljan nazaj, je bilo videti, kot bi ta stotnik hotel pohiteti k Jezusu in poseči v razpravo. Tedaj pa ga je Jezus pogledal z očmi, ki so Rimljana pretresle do dna duše. Nato je stotnik odšel ven. - Bilo je preveč! - Ostal je v prednjem prostoru in čakal na nadaljnja povelja.
4 Še enkrat se je slišal hrup od zunaj, nato pa je nastopila smrtna tišina. Smrtna obsodba je bila izgovorjena in od ljudstva potrjena! S stisnjenimi zobmi je stotnik prisluškoval in nato vznemirjen prehodil dvorano. Tedaj se je prikazal sel in mu ukazal iti k deželnemu oblastniku in ko je prispel tja, mu je bilo zapovedano sprejeti (voditi) križanje na Golgoti!
5 Molče je stotnik prevzel ta grenki ukaz, vendar je po kratkem premoru rekel Pilatu: »Moj brat! Še pri nobenem zločincu nisem videl takšnega dostojanstva in takšne visokosti, kot pri tem človeku! Če je sedaj ta mož nedolžen – kaj potem? Res si opral krivdo iz svojih rok – z vodo, kako pa boš izpral krivdo iz svoje vesti? Jaz služim svojemu cesarju in ti si tukaj njegov namestnik! Torej naj se zgodi po tvojem ukazu! Dixi! Vendar, moj brat, poslušaj: Če bi na poti tja ali na Golgoti nastopila kakšna priča o Njegovi nedolžnosti, bom preprečil izvedbo!«
6 S temi besedami je stotnik šel ven in izdal povelja. In tako se je izvedba križanja

pričela. Na poti proti morišču je zapovedal trem glavnim ljudem tempeljske garde, da se ne smejo ganiti z Njegove strani. Tako so dospeli z nekaterimi motnjami na Golgoto!
7 Na tisoče radovednih ljudi, moških in žensk, se je zbralo, zato je pustil oznaniti, da morajo takoj vsi otroci zapustiti hrib. Nato je izdal poziv, da se ne sme nihče z nobenim glasom, besedo ali celo dejanjem udeležiti na tem dogodku. In glas trobente je zazvenel!
8 Stotnik je razglasil še en poziv, ki se je glasil: »Poglejte tega človeka. Na osnovi vaše obtožbe je bil obsojen na smrt. Vendar pogrešam priče, ki bi trdile nasprotno vašim obtožbam! Kajti Jezus se ne zagovarja! Nima nihče poguma zato? Iz moči mojega uradnega pooblastila vas vprašujem in vam dajem še deset minut časa. Ti na smrt obsojeni pa se pripravi. Poslovi se, če imaš prijatelje!«
9 Začudeno so pogledovali tempeljski oficirji rimskega oblastnika, blede so bile njihove poteze, stotnik pa jim je rekel: »Poslušajte, če se tu zgodi čudež ali če nastopijo priče o nedolžnosti tega obsojenca, potem pridete vi trije na križ, pa če bi šel ves svet v pogubo! Kajti nekdo, ki je kriv, drugače izgleda! Počakajmo torej!«
10 Po kratkem času je stopil neki podvoditelj naprej in javil, da je preteklo teh deset minut. Tedaj je dal stotnik znamenje, kajti njegova dolžnost mu je to zapovedovala. In križanje se je pričelo in prevzelo, kot je poznano, svoj potek.
11 Tedaj je Jezus zaklical: »Oče! – Odpusti jim! Kajti oni ne vedo, kaj delajo!« Tedaj pa je stotnika zagrabilo novo hrepenenje, zato je pohitel h križu in z bolečim srcem poiskal še en Jezusov pogled. In Jezus ga je, ne da bi bil pozoren na Svoje lastne bolečine, smehljaje pogledal. Tedaj je Rimljan doživel v sebi občutek sreče, ki je za to mesto največjih krivic bilo v velikem protislovju. »Meni je oproščeno!« je pomislil, potem pa stopil k templarjem in jim rekel: »Poglejte tja, kako čistemu človeku ste vi pripravili smrt! Kako boste to zagovarjali? Ste kdaj doživeli, da bi kakšen zločinec prosil svojega Boga in Očeta odpuščanja za tiste, ki so mu storili najzlobnejšo krivico? Še nikoli se ni kaj takega zgodilo! Drugače kot v besu, zakrknjenosti ali v strahu nisem videl še nobenega, ki bi bil obsojen na takšno smrt.«
12 In nadalje je vzela usoda svoj potek. Jezus je z dostojanstvom prenašal svoje strašne bolečine in Marija, prebujena iz svoje nezavesti je pogledala navzgor k svojemu Sinu, njene nežne materinske roke so drsele iščoč navzgor po deblu križa, prišle do Jezusovih prebodenih nog z žebljem in en krik je zazvenel, ki je vse ljudstvo in vojake najgloblje pretresel. Tako lahko občuti samo mati do svojega otroka! Tedaj je nastopilo veliko gibanje skozi vse ljudstvo, hlepenje po krvi se je razblinilo!
13 Marija je pogledala navzgor, vstala in objela Njegove krvaveče noge in Jezus se je

nasmehnil svoji materi in njeno srce je bilo skozi to napolnjeno z duhom moči in predaje v neraziskano Božjo voljo! Tudi apostol Janez je tedaj prišel h križu in sprejel od Jezusa svojo posebno posvetitev.
14 Postopoma so mnogi začeli zapuščati to mesto groze in bežati nazaj v mesto, vendar je tedaj stotnik zapovedal: »Nihče ne sme zapustiti prostora, dokler jaz tega ne dovolim! To je bila vaša želja in sedaj glejte, da vas ne bo kaj hujšega doletelo!« In takoj je dal tudi svojim vojakom ukaz, da so množici preprečili zapuščanje morišča.
15 Napolnjen z globokim sočutjem je stotnik poslušal nadaljnje besede umirajočega Jezusa, nato pa je njegovo srce pritegnilo pogled k trem ženskam in bil je presenečen nad vzvišenostjo njihove dušne bolečine.
16 S pozdravom je pristopil bliže in prosil Janeza za razjasnitev o Jezusu in Njegovem nauku. Janez mu je povedal, da je bil njihov Mojster Jezus dober prijatelj rimskega poveljnika Cirenija, Kornelija in Julija in da je Jezus sam, njim trem, že vnaprej namignil, da bo on nekoč moral umreti žalostne in nečastne smrti in da tega ne more preprečiti noben človek, ker je to sveta Božja volja! In čeprav se je danes to zgodilo – bo naš Mojster, naš Gospod, kot Rešitelj tudi smrt premagal!
17 Začuden in pretresen je stotnik poslušal, potem pa ponudil Janezu roko in rekel: »Slišal sem že večkrat o tem Nazarencu, toda srečal ga še nisem. Ko bi Ga vsaj že prej poznal tako kot danes, tega križanja nebi izvršil!« -
18 In obrnjen proti templarjem je zaklical z grozečim glasom: »Vi Judje in tempeljska sodrga, z vami bo še obračunano!« »Ne tako!« je rekel Janez blago, »Glej našemu Mojstru bi bilo mogoče vse to z lahkoto preprečiti! Kajti vse sile nebes in zemlje so Mu na razpolago! Njegova včerajšnja borba v vrtu v Gethsemane je bila mogoče še večja, kot danes! Tam se je On boril s Samim Seboj, da smo mi vsi, njegovi učenci, postali boječi in Ga nismo več razumeli! Vendar je Jezus rekel Svojemu Vsemogočnemu Očetu: »Ne Moja - temveč Tvoja volja naj se zgodi!« Sedaj pa me pusti samega z ženami – nam vsem krvavi srce! Hvala ti za tvoje sočutje, ko si vendar pogan! Ti si olajšal našemu Mojstru smrtno borbo, zato pridi v Betanijo k Lazarju! Tam boš srečal prijatelje našega Mojstra!«
19 Janez je potem okrepil žene, predvsem je zelo trpela Marija Magdalena, ki je vedno znova objemala križ. Še enkrat se je zasvetilo Jezusovo oko v največji bolečini – kot bi se zahvaljeval za sprejeta dokazila ljubezni.
20 Nebo se je pooblačilo in nastopila je siva, brezupna tema. Jezus je zaklical, da je žejen, toda stotnik mu ni mogel ponuditi nič drugega kot gobo namočeno v grenki okisani vodi. Temneje in temneje je postajalo na Golgoti! – Kako rado bi ljudstvo sedaj pobegnilo, toda strah pred Rimljani jih je zadrževal. Stotnik se je obrnil proti

templarjem in rekel: »Kaj pa rečete sedaj, vi, ki ste zahtevali smrt tega čistega človeka? Ali ne vidite, da je tale nedolžen?«
21 Templjarji pa so molčali in stotnik je nadaljeval: »Samo zato, ker mi je Nazarenec odpustil, odpuščam tudi jaz vse nadaljnjo! Toda glejte, da se vam ne pripeti kaj hujšega! Kajti iz tega nepravičnega dejanja bo nastal hudobni posevek, ki mora vsem vam prinesti smrt!«
22 Strašen potres je nenadoma stresel tla, da so se začeli vsi prisotni tresti od strahu in bojazni. – Kot grmeče bobnenje je predrl v njihova ušesa Jezusov vzklik: »Dopolnjeno je!« Končno je Jezus dotrpel!
23 Pretresen je stotnik zaklical: »O Ti – Bog!, ki sem te šele danes spoznal! Hvala Ti, da si to trpljenje skrajšal! Od sedaj naprej Ti bom služil, kajti resnično, tale Jezus je moral biti Tvoj Sin!« Nato je stopil k sklonjenim ženam.
24 Takoj zatem so sledili še hujši potresi, zemlja se je tresla! Tedaj ni bilo več nobenih zadržkov za množico, ki je prebila verigo prestrašenih vojakov in hitela, kot gnana od furij proti bližnjemu mestu, v katerem so se porušile nekatere ponosne zgradbe, kot žrtev teh potresov.
25 Polagoma se je tema umaknila in zahajajoče sonce je še enkrat osvetlilo žalostni kraj. Stotnik je pustil zbrati svoje ljudi in zapovedal svojemu podvoditelju naj preskrbi nosilnice za tri ženske, da bodo prišle varno domov, ker so bile za hojo preslabotne. Nato je zapovedal: »Zastražite tega Križanega. Jaz hitim k deželnemu glavarju!« Nato je zajahal konja in zdirjal k Ponciju Pilatu. Brez, da bi se najavil je odhitel v njegovo stanovanje, mu podal natančno poročilo in ga prosil za močno stražo Jezusovega trupla, z razlogom, da templju ne zaupa. Ob tem je že prišel k Pilatu tudi odposlanec iz templja in si hotel izprositi snemanje Jezusovega trupla za položitev v grob. Stotnik je ugovarjal, da se bo to zgodilo samo pod rimsko kontrolo, tedaj pa sta templarja Nikodem in Jožef iz Arimateje rekla: »Ne boj se! Midva sva sama Njegova prijatelja! Če pa nama hočeš uradno pomagati, boš požel najino zahvalo!« Stotnik je oba dvomeče pogledal in rekel: »Vidva hočeta biti prijatelja tega Nazarenca? Kje pa sta bila, ko sem zahteval priče o Njegovi nedolžnosti? Verjemita mi, če bi bil jaz Njegov prijatelj, bi bil prej porušen tempelj, kot Jezus križan!« Poncij Pilat je dovolil snemanje trupla, ker je stotnik na novo potrdil: »Ta Nazarenec je nedolžen pretrpel smrt!«
26 Stotnik je odhitel nazaj na Golgoto, vendar ni mogel preprečiti, da neki vojak s svojo sulico nebi prebodel srce Križanemu. Takoj je obvestil Jezusove prijatelje o dovoljenju za snemanje trupla in njegovo položitev v grob in v ta namen tudi pustil prinesti vodo, mazila in perilo.

27 S sveto ljubeznijo so nesli prijatelji telo priljubljenega Mojstra h grobu v skali. Po pokopu je pustil stotnik grob zapečatiti in odredil strogo stražo! Potem, ko je bilo vse urejeno se je stotnik priključil ženam in Janezu, ki so se na povabilo Nikodema pustili nesti v njegovo hišo. Nikodem je k sebi na večerjo povabil tudi stotnika.
28 Ko so prispeli v njegovo hišo, so žene ostale same, kajti sedaj so dvakratno občutile svojo osamljenost. Drugi so povečerjali in rimski stotnik si je pustil še marsikaj pripovedovati od gostitelja in Janeza iz Jezusovega življenja in delovanja. Šele pozno ponoči se je ločil od njih in odhitel proti svojemu domu.

2. Stotnikovo doživetje tiste noči

1 Ko je stotnik prišel domov je za svojo mizo prebedel vse do jutra in v sebi še enkrat podoživel vse dogodke tega dne. Potem pa je naenkrat postalo okrog njega vse razsvetljeno! Neki mladi mož je v sijočem oblačilu stal pred njim in govoril: »Ljubi prijatelj! – Ljubezen do našega Gospoda in Stvarnika, ki nam je danes dopustil doživeti Največje, me je prignala k tebi, da se ti zahvalim za to, kar si ti v nezavednem nagonu svojega srca storil! Glej v tem Jezusu, v tem Sinu človeka in v nobenem drugem, našega Boga od večnosti do večnosti! Za Boga, Stvarnika vseh ljudi in bitij, ni bilo nobene druge poti več, potem, ko je bilo vse, vse poskušano, da bi Svoje stvarstvo in vsa ustvarjena bitja v njem rešil pred notranjim propadom, kot da je Sam postal zemeljski človek.
2 Če bi Jezus poklical posvetno pomoč ali zahteval priče, bi nasprotni pol Boga, Lucifer, tiumfiral. Za zmago nad sovražnikom je Jezus smel zbirati moči samo iz samega sebe, to je iz svoje notranjosti. Ta velik pomen o Jezusovem trpljenju in smrti za vse stvarstvo je prišlo tudi do ustrezajočega izraza, ko se je sonce zatemnilo in se je Zemlja stresla. Vsa duhovna bitja so gledala na Golgoto! Vendar smo bili mi, prebivalci nebes tu nemočni, ker je večna Božja ljubezen hotela tako! Zato dojemi to! – In tudi ti se boš naučil spoznavati pogosto boleče poti, toda tudi visoke cilje, ki jih je Bog za rešitev človeških duš sedaj zgradil!«
3 Osupel in začuden je stotnik vstal, ponudil tujcu roko in rekel: »Ljubi prijatelj! Ne sprašujem te kdo si ali kako si prišel sem noter skozi zaklenjena vrata, kajti preveč čudežnega sem že danes doživel in moja notranjost je vznemirjena, kot še nikoli! Vendar te želim vprašati, kje je sedaj Jezus? Ker se nam On, kljub Svoji smrti na križu noče razodeti kot zmagovalec nad smrtjo! Če je to res in je On umrl samo zato, da v bodočnosti nebi bilo na Njem nič umrljivega več, tako mora On vendar sigurno nekje živeti! Toda kako in kje? – To vprašanje mi ne da nobenega miru! In če ti to znaš, mi pomagaj, da mi to postane jasno!«

4 »Moj ljubi prijatelj in brat«, je rekel angel, »bodi naprej v notranjosti čisto miren, da ti bom lahko pokazal milost našega Boga. – Njegovo sveto usmiljenje – in njegovo odrešenjsko Ljubezen! Pojdi notri v sebe! Potopi se v ljubeče poglede, ki jih naš Gospod in Mojster tebi podeljuje in bodi pozoren na vse, kar boš potem doživel! Jaz te bom z močjo in dobroto Boga prestavil v duhovno stanje, da mi boš lahko sledil! Vendar samo, če mi boš prostovoljno sledil mi bo to mogoče! Brez tvoje proste volje pa nekaj takšnega ne smem storiti! In če sedaj hočeš, potem zapovej svojim služabnikom, da v to sobo sedaj ne smejo stopiti, kajti tvoje telo v tem času ne sme biti moteno, vse dotlej, dokler bo tvoj notranji človek hodil z menoj v duhovnem kraljestvu.«
5 Stotnik je storil, kar mu je bilo naročeno in nato izrekel: »Da! To je moja velika volja. Vodi me, da bo v meni nastala jasnost, mir in pokoj!«
6 Angel se je tedaj dotaknil rimljanovega čela in srca in stotnik je padel v globok spanec. Tedaj se je duša, kot lepa postava ločila od mirujočega telesa in hitela z angelom s hitrostjo misli proti Golgoti!

3. Duhovni potek na Golgoti

1 Na morišču sta doživela neizmeren naval duhovnih množic! V vse osvetljujoči luči stoji Jezus in kaže v puščobni, sivi mračnosti bivajočim duhovom Svoje še krvaveče roke in noge. Kot na brezglasno povelje se je med duhovi odprla majhna ulica za oba prišleka in kmalu sta bila pri Njem. Tišina, polna pričakovanja, je bila okrog Jezusa, ko je On spregovoril: »Vse, kar ste od Mene videli in slišali, je bila ljubezen, sveta ljubezen! In vsa moja dejanja so se zgodila iz tega Duha Božje Ljubezni! Sedaj pa vam hočem vsem pokazati novi dokaz Svoje odrešujoče ljubezni. In tako pridi ti, ki si bil križan z Menoj in Sem ti obljubil, da boš še danes z Menoj v raju. (Op.1: Raj pomeni notranjo harmonijo) Stopi naprej brez oklevanja! Bil si priča Mojega trpljenja, zato bodi sedaj priča Moje zmage! Toda en pogoj vežem na Svojo obljubo: Da tudi ti oprostiš tistim, ki so tebe pobili!«
2 Tedaj je razbojnik pokleknil na tla in jecljal prošnjo za prošnjo za odpuščenje njegove velike krivde – in obljubil, da bo ugasnil vse, kar kot mržnja in hudobija še prebiva v njem! Tedaj ga je Jezus dvignil in rekel: »Tako pojdi in pripelji mojega izgubljenega brata, ki je v slepi strasti in obupu sam naredil konec svojemu življenju! V templju ga boš našel!«
3 Razbojnik je zaprosil: »O Ti božanski Mojster! Tvoja volja naj se zgodi! Daj mi k temu pogum in moč zavoljo Tvoje velike ljubezni!« In Jezus ga je blagoslovil in odpustil. Nato je spregovoril drugim: »Vi vsi, ki bivate v in na vaših mračnih grobovih!

Obrnite se k Meni v luč!Vsi, ki Me danes slišite, lahko verjamete, da sem Jaz Tisti, na katerega so upali vaši očetje! Vi smete danes gledati Tistega, ki vam odpira vrata, ki so bila do sedaj zaklenjena. Poslušajte: Ne, med vas nočem stopiti, da bi vas sodil, pač pa kot odrešenik! Zato se obrnite v sebe! To je milostni čas vašega bivanja. Če Me vi danes spoznate in Mojo besedo sprejmete, potem smete vsi, tudi najmračnejši, iti z menoj v tempelj in biti priča, kako bom Jaz tudi tam dokončal Svoje poslanstvo! Kdor gre z Menoj, stopi iz elementa smrti in vstopi v prosto, večno življenje! Toda zapustiti morate svoja sovraštva, poželenja in strasti, ki še rovarijo v vas! (Op.2 To je pekel v človeku.) Kajti glejte: kakor Jaz delujem in ustvarjam v samo-pozabljivi ljubezni, tako bo v bodočnosti mogoče samo tistim komunicirati z menoj, ki delujejo tudi v tej samorazrešeni ljubezni. Če mi hočete slediti, se v svojih srcih posinovite z vsemi in prihodnost vam bo prinesla dokaz, da si mi v odpuščajočem duhu ljubezni podamo roke. Zato pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi in hrepenite po Tistem, ki vam lahko prinese pomoč v vaši stiski in ki vam ponuja tudi kruh življenja! K tistemu, ki vas hoče voditi iz tega mrzlega, mračnega bivanja v življenje ljubezni in veselja. Amen!«

4 Mir, svet mir je sledil tem besedam! Nato je stopil neki starec, upognjen od bremena svojih grehov, naprej, korak pred Jezusa, padel na kolena in zajecljal: »O Ti, ki nam hočeš prinesti luč življenja, kako veselo pozdravljamo vsi Tvoj prihod. O, kako večno dolgo je trajalo naše ujetništvo! Kakor nebeška glasba zvenijo Tvoje obetajoče besede! O Ti, Ti, ki praviš, da nas ljubiš, v Tebi bi radi ugledali Tega Rešitelja! Tega Maziljenca! Vendar sedaj, ko ti hočemo slediti, se v nas grmadijo prepreke nad preprekami! Mi Ti ja ne moremo slediti, kajti samo Ti si izpolnil postavo! Mi pa se čutimo krive, s krivdo obtežene! O Bog! – O Jehova! Tvoja postava nas bo zdrobila! In vendar smo, kot duhovi videli vsa Tvoja dela, videli Tvoje trpljenje, Tvojo nedolžno smrt! Doživeli, da si enemu, ki je bil križan s Teboj obljubil pomoč, milost in odpuščanje! O, pokaži nam vsem, kako lahko tudi mi dosežemo odrešenje, mi vsi, kar nas je tukaj si želimo in bi radi prišli k Tebi, vendar je Evina kača (naše življenje poželenja) spona, ki nas priklepa navzdol! O Gospod! – O Jezus! – Pomagaj! – Pomagaj nam, kot si tudi drugim tako milostna pomagal.«

5 Solze so oblile oči starca. Jezus je stopil proti njemu, položil Svojo prebodeno desnico na njegovo glavo in rekel: »Tako zgrabi v svojem srcu pogum in prosto priznaj, toda poln kesanja, svojo krivdo in si zaželi naprej stopiti v resnično življenje nesebične ljubezni služenja! Kajti samo zato sem prišel k vam, ker ste bili priča Mojega velikega spusta navzdol in ste v meni lahko ugledali novega duha milosti! Zgrabi sedaj tega Novega Duha in se obrni k meni! Kajti v Meni boš ugledal Boga in

Jehova!«

4. Judež pred Gopodom

1 Znova je bila brezglasno oblikovana ulica med neštetimi duhovi in razbojnik Dizma je prišel z roko v roki z Judežem!
2 Tresoč se je stopil Juda pred svojega Mojstra, Jezus pa ga je pogledal z očmi prisrčne ljubezni in rekel: »Ali spoznaš sedaj po vsem svojem trpljenju, da je resnično življenje mogoče najti samo v ljubezni? Glej, tisočim sem lahko pomagal in tem tisoč krat tisočem je bilo kmalu pomagano, tako da ti to novo milostno življenje že gledajo in ga hočejo dojeti! Ti pa na Moje besede – Moj nauk, po katerem hrepeni brez števila src in kateri naj bi tudi tvojemu srcu služil za zveličanje, nisi bil pozoren! Zato Ti kažem sedaj Moje rane! Te rane bodo vsem tistim, ki hodijo v blodnji, kažipot do vseodpuščajoče milosti. Vsem tem tukaj - lahko rečem: O, pojdite z menoj! Jaz vam pokažem pot do življenja! Tebi pa rečem Jaz sedaj: Ti moraš pot do Mene najti sam! Kajti ti poznaš Mojo besedo, Moj nauk in Moja dejanja! Juda, tebi ne morem niti svetovati, niti pomagati! Samo odpustim Ti lahko!«
3 Juda se je vrgel pred svojega Mojstra in hotel objeti Njegove noge, tedaj pa mu je Jezus ponovno rekel: »Juda, ti ubogi! Ko sva bila še človeka, takrat bi ti lahko pomagal, takrat si bil še neveden! Toda tukaj, v kraljestvu duhovnega življenja odloča samo lastna, prosta volja! Ti sedaj nisi neveden in lahko pot do Mojega bitja najdeš samo s svojim še globlje upognjenim mišljenjem! – Še živi sovraštvo, bes in obolelo samoljubje v tebi! Še vodi tvoje posvetno razumsko življenje gospostvo! Vendar zato sem ti Jaz tudi odpustil, ker si ravnal v slepem posvetnem pohlepu! Sedaj pa dojemi to, da je moje kraljestvo duhovno kraljestvo! Kraljestvo večnega življenja! In tako upoštevaj Moje besede!« -
4 Drugim pa je Jezus rekel: »Pustite nas zdaj oditi proti templju! Kdor hoče, naj gre zraven!« Zopet se je oblikovala pot. Jezus je stopal skozi množico duhov in neskončno dolg sprevod Mu je sledil in šel z Njim v tempelj. Bilo je, kot bi se stene razširjale. Vsi so našli prostor v templju, Jezus pa je šel notri v najsvetejše. Samo dva sta ostala na Golgoti: Juda in razbojnik s križa.

5. Gospod v temlju

1 V templju je vladala največja zmešnjava, kajti dragoceno zagrinjalo, ki naj bi zastiralo najsvetejše, je bilo pretrgano in se ni moglo ponovno sešiti, velikokrat je bilo poskušano, vendar se je vedno znova pretrgalo. Tedaj je prišel Jezus s tem velikim

sprevodom duhov, ki so Mu sledili v tempelj in prestopil najsvetejše. Toda noben duhovnik, noben zemeljski človek ni imel pojma o tem silnem duhovnem dogajanju, ki se je sedaj v templju dogajal. Angel z rimskim stotnikom je imel ponovno v bližini Jezusa svoj prostor in oba sta z največjim zanimanjem sledila vsem pogovorom in dejanjem. Angeli s pozavnami so stopili k Gospodu in na znamenje Rafaela, ki je vodil druge, so pustili svojim pozavnam predirno zazveneti! Tedaj so se odprli grobovi, katakombe pred templjem in vsepovsod so se prikazala duhovna bitja v noši duhovnikov in velikih (visokih) duhovnikov.
2 Eden med njimi je stopil naprej in vprašal z močnim glasom, kaj vse to pomeni? In Rafael, Božji poslanec je odgovoril: »To je pozavna poslednje sodbe! Sedaj je prišel Tisti, ki hoče sprejeti vse duše, ki so bile zaupane vam! Gospod bo vzel sedaj nazaj vse talente, (funte) nad katerimi ste bili postavljeni v vašem uradu! Veselite se, če boste najdeni, kot pravični, drugače pa vam ne bo šlo najbolje!«
3 Resnega pogleda in s sklonjeno glavo je tedaj stopil veliki duhovnik k Jezusu, čigar obleka se je svetila kot od sonca obsijani sveže zapadli sneg. Ko pa je veliki duhovnik videl rane, se je prestrašil in padel kot mrtev k Gospodovim nogam. In mnogi duhovniki, ki so videli, da se njihov duhovnik ni dvignil, tudi padejo na svoja kolena in s strahom čakajo na stvari, ki naj bi se zgodile. Jezus se je nagnil na vse strani, dvignil prebodene roke in sklonil glavo. Smrtna tišina je vladala med množico duhov, kajti glasove tu prisotnih, še v mesu živeči templarji niso slišali. Tedaj je zazvenela čisto nežna glasba, naraščajoča od opojnosti do najmočnejšega hrumenja in potem zopet mehkeje in tišje, dokler ni izzvenela.
4 Tedaj pa se je prebudil veliki duhovnik in Jezus mu je rekel: »Vstani! Danes prihajam Jaz Sam! Jaz sem vas prebudil iz vašega miru in duhovnega spanja! Jaz, življenje, sem predrl pregrade! Jaz sem premagal smrt, da bi vsem pokazal pot do resničnega, večnega življenja! Globoko v duhovno kraljestvo je prodrla vest o Mojem bivanju na Zemlji! In mnogi so se že lahko krepčali na izviru življenja, poučeni po mojih angelih! Toda vi? Kje ste bili vi? Kako pride do tega, da Me vi ne poznate in da je moral odzveneti klic pozavn, da so se odprle vaše mračne celice?«
5 Tedaj se je duhovnik končno spomnil in vprašal: »Si Ti Gospod? – Bog Sabaot ali od Njega poslani? Tvoje oko gleda nežno, vendar nosijo Tvoje roke in noge simbol Križanega! Kdo si Ti? Ko sem Te prej videl v luči, me je premagal občutek: Ti – si – Bog! Toda sedaj, ko vidim Tvoje rane, pa ne moreš biti – Bog! In ne Tisti, v katerega upamo, kateri naj bi nas prišel odrešiti in kateri bo prišel samo v spremstvu visokih svetih angelov! Jaz pa nadalje ne vidim nič drugega kot ljudstvo, mnogo ljudstva okrog Tebe! To, da si vdrl v naša počivališča, mi še nič ne potrjuje, da si Ti Tisti

Vsemogočni! In Tvoja obleka, tako lepa in čista, še tudi ni noben dokaz! Že marsikateri je prišel k nam in hotel biti Božji poslanec. Toda mi mu nismo verjeli! Jaz sem vendar odgovoren kot služabnik tega svetega templja. In tako že moram zahtevati od Tebe, da nam poveš, kdo si Ti? Pozavne, ki so tu odzvenele kot pozavne poslednje sodbe, bi lahko bile tudi nepristne. In glasba, ta lepa in čudovita, je lahko tudi začarana glasba, da bi nas spravila iz templja! Zato govori zdaj Ti! Kajti jaz, veliki duhovnik imam tukaj pravico, ker se nahajamo v najsvetejšem! Že pred zelo dolgo časa se je pretrgal zastor (v duhovnem svetu se jim je tako zdelo), zato Te tudi nisem napodil iz tega svetišča, ker vas je Bog sem prinesel!«
6 Jezus je rekel: »Eljasib! Ti ubogi! Zaslepljeni! Kako dolgo še misliš tu prebivati? Ti še ni prišlo v zavest, da je tale vaš tempelj samo videz ali pojav? Še nisi spoznal, da je tvoja služba tukaj v vašem navideznem templju popolnoma brez vrednosti? Ali nisi opazil, da je na oltarjih uporabljena vedno ena in ista žrtev? Ali ti še ni prišlo na pamet, da ti s tvojimi mnogimi duhovniki delate samo tisto, kar je vam všeč? Povej, kdaj hočete vi pričeti izpolnjevati voljo Jehove? Toda, ali si se sploh kdaj potrudil raziskati voljo Boga? Da, ko si bil maziljen, si imel najboljše namene in ker si v srcu pošteno prosil Boga, da bi ti stal ob strani, zato Sem prišel zdaj naravnost k Tebi, da te spomnim na to! Jaz nikoli nisem pozabil, kaj sem ti rekel in obljubil! Toda ti si kmalu pozabil svojega Gospoda in Boga, tvojega Stvarnika in si se vseeno dobro počutil v svoji službi! Vendar povem tebi in vam vsem: Vaše ure tukaj so preštete! Ker niste imeli nikoli smisla za večno božanstvo, se je lahko zgodilo, da ste spali in počivali na blazinah in počivališčih v vašem navideznem templju in niste mogli slišati sporočil o velikih svetih dogodkih na vaši Zemlji! Ti si še slišal izrek Simeona: »Gospod, dopusti zdaj Svojemu služabniku v miru oditi, kajti moje oči so videle Zveličarja.« Če bi ostal buden, bi tudi ti lahko videl sijaj v Božjem Sinu! Poglejte preko sebe! Videli boste mnogo znanih, ki že uživajo blaženosti, ker so spoznali veliki milostni čas, ki je napočil za vse, ki so v Meni spoznali in ugledali Tistega, o katerem govori pismo in kateri vsem tem prinaša prostost in življenje, vsem, ki Ga ljubijo in v Njega verujejo in Mu želijo služiti! Zato vam še enkrat izrečem Svoj klic: Zapustite te vaše napačne predstave! Kajti, že zdavnaj ste v kraljestvu duhov! In Jaz sam, kot Duh in zmagovalec nad smrtjo prihajam sedaj k vam, da vas popeljem v resnično življenje! Povem vam, da ste vi ubogi bolj kot si mislite! In samo skozi Mene, kot vašega Mesijo, lahko pridete do zavesti, da vas Bog tudi danes še ljubi! Poglejte Moje roke in noge prebodene na križu! To je vidni dokaz Moje poslušnosti Božji volji in Moji odpuščajoči ljubezni do vas. Nevidni, daleč boljši dokaz pa bo nastal šele v vaših srcih, ko boste občutili, da sem jaz poravnal vso vašo krivdo! Samo vero

zahtevam od vas in, da mi sledite tja, kjer je resnično življenje, kjer vas pričakuje resnično življenje božjega služabnika v nesebičnem delovanju ljubezni! Zato vprašam tebe, Eljasib: Mi lahko verjameš?«
7 »Ne, jaz Ti ne verjamem!« je odvrnil visoki duhovnik ostro. »Če bi bil Ti Mesija, bi moral vedeti, da je tale prostor najsvetejši! Čeprav zagrinjalo tega ne zakriva več! In zato Ti rečem z močjo urada: Zapusti to svetišče s Svojimi gospodi, da se bomo vsaj mi lahko zopet očistili!«
8 »Stoj! Ne spregovori nobene besede več, ti slepi norec!« je odvrnil Jezus resno! »Kar ti je bilo danes v milostni luči povedano, boš moral še s težavo iskati. Kako pa vi drugi mislite o tem? Hočete živeti tu dalje v svojem videzu – ali hočete vstopiti v luč resnice - v Moje kraljestvo. Moj čas je odmerjen, kajti tudi drugim hočem prinesti milostni klic. Kako veliko je tistih, ki s hrepenenjem pričakujejo čas, ko bom Jaz prišel in odprl ujetništva njihove zmote! S tem zaključujemo tukaj naše poslanstvo! In ti, Moj Rafael! Poskrbi za to, ko bodo vsi, ki so dobre volje, zapustili tempelj, da se to zidovje zruši v razvaline!«
9 Tedaj so angeli dvignili svoje pozavne in z njihovo godbo je Gospod odšel s Svojimi proti Oljčni gori. Vse tukaj pridobljene je On pustil angelom voditi v njihovo novo usodo. In tako je Gospod duhovni smrti izvil dober plen.
10 Ko nihče več ni zapustil templja, se je ta lažna duhovna zgradba med dimom in ognjem sesula skupaj in pod seboj pokopala visokega duhovnika Eljasiba in njegove privržence. Mukoma in od trpljenja in bolečin zviti so se potem zopet rešili iz ruševin in bi sedaj radi sledili Njemu, ki jih je tako resno prosil za to, vendar je okrog njih bila in ostala tema!
11 In tako je tudi stotniku minila ta noč skupaj z duhovno nočjo v kateri je do tedaj živel in tako je nastala svetloba v njegovi zavesti o božanstvu in o človečnosti! Angel ga je odpeljal nazaj v njegovo stanovanje in mu povrnil njegovo zemeljsko resničnost in rekel: »Da ja ne boš verjel, da si sanjal, ali, da še sanjaš! Veruj živo! – Ljubi resnično! – In zvesto služi Tistemu, ki si ga resnično spoznal! Potem boš smel še nadalje gledati vodenje čudovitega Gospoda! In tako te sedaj zapuščam. Ne boj se ničesar! Od sedaj naprej imaš dar duhovnega videnja! In če bo to volja Našega svetega Boga, te bom zopet vodil!
12 In tako naj vlada Božja volja še nadalje z nami in v nas samih!«

6. Sobota pred Veliko nočjo

1 Stotnik je ostal sam in nastopajoče jutro ga je opomnilo na njegove dolžnosti. Občutil ni niti najmanjše utrujenosti, pojedel je svoj zajtrk in se odpravil v spremstvu

nekaterih vojakov kontrolirati stražarje groba. Na zunaj je našel vse v najlepšem redu, toda vojaki so pripovedovali, da so vso noč slišali tiho petje, čudovito nežno, kot da bi pelo veliko pevcev in nihče ni mislil na spanje. Ljudi pa ni bilo v njihovo bližino.
2 Stotnik je verjel svojim vojakom in hvaležno pogledal navzgor proti nebu! – Tedaj je ponovno zagledal čudovite angele in Jezusa med njimi. Vendar se je tedaj zganil v njegovem srcu dvom: Kaj je tukaj resnica? Razmišljajoče je pogledal na zapečaten grob in videl zdaj z odprtimi duhovnimi očmi, da je prazen! Vendar je videl notri dva angela, ki sta ga prijazno pogledala in šele tedaj je bil prepričan o resničnosti svojega duhovnega doživetja! Sedaj je vedel, da Jezus živi in veselje in sreča sta se izlila skozi njegovo notranjost. V molitvi je gledal gori k Jezusu, ki se je v luči izžarevajoče obleke, kot Gospod mudil med svojimi. Prijazno je Jezus pomahal stotniku in tedaj njegova sreča ni več poznala meja.
3 Odhitel je tako hitro, kot je le zmogel k Nikodemu, ki se je komaj prebudil iz spanja in vstal in mu povedal svoje duhovno doživetje. In da Jezus živi. Nikodem ga je presenečeno poslušal, vendar je verjel svojemu novemu prijatelju, nato pa sta se oba odpravila v tempelj. V bližini templja je stotnik zopet z duhovnimi očmi ugledal ruševine navideznega templja in videl in slišal, kako se bivši visoki duhovnik in nekateri duhovniki kličejo med seboj, toda ne morejo se najti zaradi teme in kupa razvalin. Stotnik je sedaj Nikodemu povedal tudi tiste v templju doživete dogodke in omenil ime Eljasib.
4 Tedaj pa je Nikodem ostrmel in rekel: »Da, Eljasib je bil visoki duhovnik, dolgo časa nazaj! Vendar, ker sedaj Gospoda noče spoznati, bo moral res še dolgo iskati, preden bo prišel do luči.«
5 Potem sta vstopila v tempelj (materialni tempelj). Veliko ljudstva je bilo tam in templarji so bili zaradi pretrganega zagrinjala v strašni zadregi. S srditimi pogledi so pogledovali rimskega stotnika, on pa se ni zmenil zanje. Poslovil se je od Nikodema in šel k Pilatu. Pilat pa je prišel z njim zopet v resne razgovore in ko je stotnik zagotovil: »Jaz vem, da je grob prazen! Jezus prebiva kot živ med umrlimi! Jaz sem ga videl v gloriji Njegove oblasti in Gospostva! » je Pilat izdal ukaz: »Odprite grob, da se bomo prepričali o resničnosti tvojega govora!« Vendar je stotnik odgovoril: »Ni potrebno to narediti! Nazarener ve za uro, ko bo grob sam odprl! In tako bo razodeta Njegova zmaga nad ošabnimi uživači templja! Jaz jim privoščim to lekcijo, kajti na ugledu bo tempelj silno izgubil! Ti bi moral samo videti, kako zmedeni so bili, ko sem bil danes zjutraj v templju! Tudi pretrgano zagrinjalo jim dela vsemogoče skrbi, kajti, kakor hitro ga zašijejo, se ponovno pretrga.«
6 Po teh besedah se je stotnik poslovil od Pilata in si vzel dopust za Betanijo. Ko je

zopet prišel v s hišo, je pustil svojemu služabniku osedlati konja in odločil, da ga eden od služabnikov spremlja na njegovi poti v Betanijo.
7 Med potjo, ne daleč od Emmausa, je stotnik ponovno videl svojega duhovnega voditelja, ki mu je prišel nasproti. In že je zaklical angel: »Stopi dol s svojega konja, ker ti moram od našega Gospoda in Mojstra prinesti sporočilo! Obrni se in pojdi šele po praznovanju v Betanijo! Lazar je sedaj v svojem prenočišču pri Jeruzalemu. Poišči ga tam!« In dalje: »Jožef iz Arimateje, ki se je trudil za Jezusovo truplo in ga na svojem lastnem zemljišču pustil pokopati, je od templarjev ujet! Od Pilata ni pričakovati pomoči. Pojdi in ga ti osvobodi s pooblastilom svojega urada, kajti ti si tisti, ki si vodil Jezusovo križanje, pokop in zapečatenje groba. To je nov zločin templarjev, ker se ti križanega še sedaj bojijo. Naj te ne skrbi! Kajti Jezus, Gospod, te bo vodil in ti položil v usta, kaj moraš govoriti! Ne boj se! Na novo boš občutil Jezusovo milost! Jezus s teboj!« Božji poslanec je izginil!
8 Stotnik se je obrnil in hitro jezdil nazaj proti Jeruzalemu v tabor posadke, izdal povelje enemu oddelku vojakov in šel z njimi v tempelj. Prispevši tja je šel k visokemu duhovniku in zahteval izpustitev ujetega Jožefa iz Arimateje. Visoki duhovnik in njegovi svetovalci so bili presenečeni, istočasno pa tudi prestrašeni in so tajili takšno dejanje.
9 Tedaj pa je stopil stotnik z grozečo drži in glasom pred njih in zaklical: »Če ne boste dobrovoljno in v najkrajšem času pripeljali ujetnika sem, bom ukazal svojim vojakom preiskati tempelj od najglobljega oboka grobov do najvišje kupole. In če ga bodo našli, bom pustil na vseh straneh zanetiti ogenj in razdejati zgradbo! Enega pravičnega sem zaradi vaše hudičeve pokvarjenosti moral usmrtiti, toda naslednji ste vi, tako resnično, kot sem jaz Rimljan! Eno napako radi spregledamo in pustimo, da vlada največja milina, toda takšne zločine, kot jih vi delate pred očmi Rimljanov v imenu vašega Jehove, pa bomo kaznovali z največjo strogostjo!«
10 Prestrašeni so se duhovniki razkropili, vendar se je eden obrnil na vznemirjenega Rimljana in mu rekel: »Visoki Gospod! Pusti s svojimi vojaki preiskati tempelj, toda zagotavljam ti, da mi ni znana aretacija Jožefa iz Arimateje! On je vendar moj prijatelj in če naj bi izginil, ga bomo tudi mi z vami pomagali iskati.« Tedaj pa je v obleki Rimljana stopil k stotniku angel in rekel: »Jaz bom ujetnika rešil njegovih vezi in ga pripeljal sem, vendar prizanesi templju, ker tako hoče Gospod!«
11 V kratkem času je pripeljal Božji sel izčrpanega Jožefa iz Arimateje z raztrgano obleko in on se je s solzami v očeh zahvalil stotniku. Rimljan pa je rekel: »Moj zvesti prijatelj! Zahvali se tistemu, ki nas je ustvaril in ki nas vse varuje s svojimi ostrimi očmi! Samo njemu edinemu se moraš zahvaliti. Potrpi še malo, ker bomo kmalu, da,

prav kmalu doživeli največji čudež!«
12 Med tem so drugi duhovniki zopet prišli skupaj in so bili presenečeni, ko so videli Jožefa iz Arimateje v takšnem stanju! In angel je potrdil, da vsi ti, z izjemo Kajfasa, niso vedeli nič o tem. Tedaj je šel stotnik k visokemu duhovniku in mu rekel v obraz: »Ti si bil tisti. Pazi se, mera tvoje gnusobe je polna! Sreča zate, da sem Jezusov učenec! Če ne bi bil, bi te brez sodišča pustil sedaj pribiti na križ na Golgoti! Da ti danes še enkrat ostajaš prost, se moraš zahvaliti samo Jezusu iz Nazareta!«
13 Nato je vzel Jožefa iz Arimateje v sredo in odšel s svojimi vojaki iz templja in nato poiskal Lazarjevo prenočišče nedaleč od Oljčne gore.

7. V prenočišču pri Larazarju

1 Stotnikovi vojaki so se utaborili na dvorišču in vrtu, Lazar in zakupnik sta pozdravila stotnika in sta bila zelo začudena, ko sta videla bogatega Jožefa iz Arimateje v tako bednem stanju sredi med Rimljani. Lazar je vprašal, zakaj vodijo tega častitljivega moža s seboj in rekel: »Dajte mu prostost Gospod, jaz jamčim zanj!«
2 Smehljaje se je stotnik zahvalil Lazarju za ljubeznivost in mu še enkrat ponudil roko in rekel: »Prost je on postal šele zaradi mojega posredovanja, oz. jaz sem smel biti orodje velikemu Nazarencu. Veliki duhovnik ga je skrivaj ujel! Danes sem bil že na poti k tebi v Betanijo, ko sem dobil navodilo po nekem božjem slu, da naj najprej tega prijatelja osvobodim iz njegovega ujetništva in naj te potem obiščem v tvojem prenočišču. Poslušal sem in šel z mojimi vojaki v tempelj ter zahteval prostost našega prijatelja. Tedaj pa je prišel božji sel v noši enega mojih vojakov na pomoč in ga pripeljal iz njegovega globokega ujetništva. Nato se je ugotovilo, da je visoki duhovnik sam izvršil to krivico, vsi drugi duhovniki pa o tem niso nič vedeli in zato mislim, da moram po volji Gospodovi prizanesti templarjem! Kajti Božja volja je sedaj tudi meni sveta!«
3 Lazar je bil zelo začuden in je nato zvedel celo žalostno zgodbo od Jožefa iz Aritmije, ki je pripovedoval:
4 »Zgodaj zjutraj je bila moja prva pot k grobu na vrtu, kjer sem se potopljen v molitev nekaj časa mudil tam in nato odšel skozi druga vrata proti potoku, ki leži spodaj pod mojim vrtom. Tedaj je prišlo pet moških, ki so se na videz nedolžno pogovarjali med seboj, ob mimohodu pa sem dobil vrečo čez glavo in trenutek pozneje sem že imel zvezane roke in noge in odnesli so me stran. Po daljšem času sem opazil, da gredo po stopnicah navzdol in slišal sem zapah ter ropot nekega trama. Nato so me odložili, razvezali moje vezi in mi osvobodili obraz, može pa nisem videl, toda eden se je norčeval: ¨Tako, sedaj lahko razmišljaš, kot lahko tudi visoki

duhovnik razmišlja, kako te bo onemel.¨ Nato so zapustili prostor in zaklenili za seboj. Na stropu je bila ena odprtina za svetlobo, veliko previsoko, da bi jo lahko dosegel, tako mi ni preostalo nič drugega kot, da sem čakal. Tudi kričati bi bilo brez pomena. Toda dobil sem eno misel, ki me je oživela: Bog – Gospod Sabaot me ne bo pustil pasti! In ob tej misli sem bil čudežno miren. Dolgo časa sem sedel na tleh, tedaj pa so se neslišno odprla vrata in rimski vojak je stopil noter in me z rokami potegnil ven. Videl sem še, kako se je zapah spet zapahnil, nato pa sem bil pripeljan na pristojno mesto k duhovniku, tale stotnik pa me je potem popolnoma osvobodil in tako sem sedaj tukaj. Toda razmišljam še o tem, kaj si bo visoki duhovnik mislil, ker je zapah še zapahnjen!«
5 Nato je Rimljan pripovedoval prijateljem, da je ponoči prišel k njemu angel, Božji odposlanec in ga popeljal v duhovni svet, kjer Jezus, kot Gospod, resnično živi in uči! Tudi v ta še vedno zaprti grb je on smel z duhovnimi očmi pogledati in je videl, da je prazen. Lazar, napolnjen s svetim veseljem je vzkliknil: »O, če bi bila vsaj Marija tu!« In v tem trenutku so vstopili noter Marija, Magdalena in Nikodem. Obe ženi sta bili mirni in odločni in ob njunem pogledu je stotnika napolnilo občudovanje zaradi resne lepote takšnih dušnih veličin! Skoraj boječe se je obrnil k Mariji in rekel: »Ljubezniva žena in mati. Spoštujem tvojo bolečino, toda dopusti, da ti povem, da je zlomljena sila smrti in da Jezus živi! On sam mi je dopustil gledati to resnico! In globoko v srcu nosim eno Njegovo obljubo, da nas bo vedno napolnjeval s Svojim duhom in Svojo močjo!«

8. Pričakovani obisk rešitelja v nekem drugem templju

1 In tako se je zopet povrnilo veselje pri navzočih. Tudi Marija in Magdalena sta se počutili okrepljeni in sta bili polni pričakovanja. Tedaj pa sta opazili, kako je stotnik s strmečimi očmi gledal vedno v isto točko in zato so vsi utihnili.
2 Rimljan pa je pričel govoriti: »O, ljubi prijatelji, dovolite mi, da pripovedujem, kaj sedaj doživljam! Vidim velikanski tempelj. Vhod je oblikovan z dvema levoma, ki stojita na dveh stebrih, obok nad njima pa je okrašen s sijočimi dragulji v različnih barvah. Notranjost je zgrajena v veličastnem slogu in čudovito okrašena. V ozadju pa vidim oltar, na katerem gori zelo žareča luč. Na vsaki strani oltarja stoji en angel in v eni roki drži v tla obrnjen meč, v drugi dvignjeni roki pa drži krono z lesketajočimi diamanti. Pred oltarjem pa stoji Jezus in kaže svoje rane.
3 Sedaj pa vidim tempelj napolnjen z neštetimi ljudmi, toda vsi so kot prozorni, torej duhovna bitja. Kot tam v jeruzalemskem templju, tako je tudi tukaj prišel duhovnik. Njegova obleka je okrašena z zlatimi vrvicami in vezmi, na prsih pa nosi zlati nakit.

Prikloni se do tal in stopi pred Jezusa in reče: »Gospod, končno je odbila tudi za nas ura, ko bomo prosti, ker je čas minil, ko smo stali pod pritiskom, vedno delali samo tisto, kar nas v zemeljskem življenju dela velike in mogočne. O Gospod! Vse, ki si mi jih zaupal, sem pripeljal tu sem in tako polagam zaupajoč in s hvaležnostjo svoj urad, kot dušni pastir nazaj v Tvoje roke. O hvala, tisočkrat hvala, da Te smemo tukaj gledati! Kako smo bili osrečeni, ko so nam tvoji angeli oznanili, da Ti pripravljaš poti, po katerih bomo lahko hodili, da bi v luči Tvoje modrosti bili vodeni od jasnosti do jasnosti! O hvala Ti! Ti veliki večni Bog! Ti si uresničil svojo obljubo, da boš enkrat odprl vrata smrti in noči! O, Ti čudoviti Božji Sin! Ti mučenec svoje resnične ljubezni in pravičnosti! Oznani nam dalje Svojo voljo! Kaj naj storimo, da Ti bomo vredni slediti?«
4 Poln ljubezni Jezus reče: »Moji prijatelji in tudi Moji otroci! Spoznali naj bi Me kot Tistega, ki naj bi prišel odrešit vse ujete in osvoboditi vse zvezane! Tudi vi morate menjati svoje mišljenje, ker tukaj že dolgo niste več ljudje, zato odložite vse človeško in se ne sramujte prosto in veselo priznati, da ste vi vsi grešniki in me potrebujete kot Zveličarja in Rešitelja! Vse nadaljnje pa je odvisno od vas.«
5 Duhovnik si sname vse svoje insignije, loči vezi iz svoje obleke in hoče vse položiti k Jezusovim nogam, vendar je sedaj Jezus odkimal z glavo in tako obesi duhovnik svoj nakit angelu, ki drži stražo, poklekne na tla pred Jezusom in reče: »Gospod in zveličar, tukaj sem in govorim v imenu vseh prisotnih! (Vsi sedaj pokleknejo na tla.) Mi smo pripravljeni vse to storiti! Verujemo Vate in v Tvoje poslanstvo! O odpusti nam, kar smo v napačnih blodnjah delali! In če nas hočeš kaznovati, Gospod, potem kaznuj samo mene in pusti vse druge proste! - Pusti samo mene trpeti za vse, kar je bilo zgrešenega in grešnega, kajti oni so delali samo tisto, kar sem jim jaz svetoval«
6 Sedaj stopi Jezus k duhovniku, ga pogleda, dvigne in reče: »Mir bodi z vami. Nisem prišel zahtevati obračun! O ne! Prišel sem, da bi vam pomagal in vam pokazal življenje v njegovi največji lepoti! Vendar, kar vam še manjka, je odpuščajoča ljubezen! Do sedaj ste verovali, da ste s svojo službo božjo vse naredili, kar vas pred Bogom opravičuje! Vendar se motite! Ljubezen dajati! Ljubezen vaditi! Ljubeče izravnavati in strmeti samo za enim ciljem: Osrečiti uboge in stiskane! To vam še manjka! In tega se sedaj učite od Mene. Kajti Jaz sem ljubezen in ponižnost, potrpljenje in usmiljenje! Vsa ljubezen izhaja iz očeta. Oče pa je Moje notranje življenje! In to Moje najbolj notranje življenje ljubezni vam dajem, če vi meni prostovoljno podarite vaše! Glejte Moje prebodene roke! Glejte moje prebodene noge! One so in ostanejo za večno zunanji dokaz Moje ljubezni in potrpljenja s padlimi! Notranji dokaz Moje ljubezni pa boste doživeli šele v sebi, če boste delali po

Mojih blagih besedah: Ljubite se! – In hranite to ljubezen v sebi s služenjem in sveto vnemo, samo, da bi bili Meni všeč in žrtvujte svoje samoljubje! Če hočete to, se dvignite vsi s tal in se okrepite. Moji angeli vam bodo ponudili kruh in vodo življenja.«
7 In sedaj se je pojavila množica angelov z vrči in kruhom v rokah, da bi vse poživili. Eden od duhovnikov je stopil pred Jezusa, se globoko priklonil, Mu ponudil svoj kruh in svoj kelih in rekel: »Gospod, če to ni predrznost, bi Ti želel ponuditi to pijačo! Izpij Ti meni namenjen del, jaz bom srečen nad tem!«
8 Jezus mu sedaj prijazno odgovarja: »Moj brat, glej, kako hrana vsem diši! To je pravi obed ljubezni, ki ga uživajo! Pridi sedaj tudi ti in uživaj z Menoj od tega in ne misli več na svoje grehe! Kajti če boš užival z menoj kruh in vino, bo tudi vse preteklo poravnano! Kajti Jaz sem življenje in luč, sem kruh in vino. Uživaj od tega brez strahu, da bova lahko pomagala bratom.«
9 Sedaj prihajajo angeli in se zbirajo okrog Jezusa, On pa spregovori vsem: »Moji otroci! Sledite Mojim zvestim služabnikom v stanovanja, ki vam jih je pripravila ljubezen! Ti pa, Moj brat, ostani pri Meni. Videl boš še več Mojega usmiljenja!««
10 Tedaj pa je stotniku izginila duhovna podoba. Vsi so bili globoko pretreseni, ker so vsaj nekaj slišali o svojem Jezusu! Tudi stotnik je bil tiho. En pogled iz vprašujočih oči Magdalene mu je razodel njeno veliko ljubezen do Gospoda in tudi ni trajalo dolgo, ko se je obrnila naravnost na stotnika: »Je to preveč, če vprašam, kako Jezus izgleda? Še nosi sledi Svojega trpljenja?« In njene oči so se zadržale na stotnikovih ustnicah, ta pa je rekel: » Ljubezniva hčerka Ziona! Jezus izgleda kot obsijan! Njegove oči se svetijo kot rosne kaplje, ko jih obsije sonce, okrog Njegovih ran pa leži temen venec. Jezus mora biti edino srečen! Njegov glas je mehak in je podoben zvenu aeolovi harfi! Ves Njegov nastop je kraljevski. In On je torej veliki zmagovalec! Vsi drugi pa so premaganci!«
11 Magdalena se je prijazno zahvalila, Marija pa mu je ponudila roko, ki jo je stotnik goreče poljubil.
12 Nato je nastopila tišina, kajti vsi so bili notranje zaposleni z Jezusom. Pozneje je zaprosil Lazar svoje goste, da naj gredo na vrt in se ob drevesih in cvetlicah poveselijo in si opomorejo od prestane žalosti, ki se je sedaj spremenila v pričakovanje! Lazar je še dodal, da ga stiska pri srcu, ker si želi, da bi o tem zvedeli vsi učenci in Jezusovi prijatelji, pa vendar morajo še molčati po Gospodovi volji, ker za njih On še ni vstal! »Kar je videl stotnik, je videl samo v svojem duhu, vendar je Jezus obljubil, da bo prišel k nam! Čakajmo Nanj!« je še dodal. In potem so vsi zapustili hišo.
13 Stotnik pa je ostal, kajti hotel je biti sam. Preveč je bilo vsega doživetega v teh

nekaj urah. Nekaj minut je Lazar še ostal pri njem in se mu še enkrat zahvalil za prejete dokaze ljubezni.

9. Jezus sredi judovskih trgovcev

1 Posli so klicali Lazarja ven in tako je imel naš stotnik priložnost vse še enkrat v miru premisliti. Pri tem pa je bil ponovno v duhu voden k Jezusu, katerega je sedaj zagledal v nekem velikem vrtu. Veliko ljudstva, predvsem trgovcev z svojimi karavanami, se je utaborilo okrog vrta, vendar vsi ti ljudje niti niso vedeli, da so umrli in njihovo trgovanje je bilo vse njihovo prizadevanje. Jezus je stopil mednje v spremstvu velike množice odrešenih.
2 Jezus je v svoji usmiljeni ljubezni pogledal zablodele in vroča bolečina se je zganila v Njegovem srcu, saj je vendar večina teh duhov smela gledati Njegova dejanja, Njegovo trpljenje in Njegovo smrt! Toda to je bila za njih samo igra in vsa ta znamenja niso mogla predreti vse njihove nepristne in napačne ljubezni do posvetnosti!
3 »Poslušajte vsi,« je zaklical tedaj Jezus, »kaj vam bom povedal! Ali Me ne poznate? – Saj ste vendar videli vse Moje muke in trpljenje! Ali je že vse v vas zopet ugasnjeno? Pomislite vendar, da niste nobeni zemeljski ljudje več! Vi ste duhovi, ki tukaj živite v blodnji, kot, da še vedno živite na Zemlji! Ste že o tem razmišljali, kaj se bo zgodilo, če bo enkrat vse vaše blago in imetje izginilo? Zato sem Jaz prišel k vam, da bi vam oznanil, da je tudi za vas napočila ura odrešitve, ko naj bi zvedeli, da je vašo srečo in večno bivanje mogoče najti samo v Moji ljubezni do vas vseh! Samo ta Moja ljubezen do zablodelih ljudi Mi je dala moč vse od njih pretrpeti, vse prenašati, da bo pot, po kateri boste lahko prišli k Meni in Jaz k vam - pripravljena. Vprašajte vse, ki so videli čudeže Moje ljubezni, vendar Me še niso spoznali, oni morajo priznati, da jaz ne živim kot človek med ljudmi, temveč, kot Bog med ljudmi! In ker sem zdaj končal na križu, pokažem s tem samo, da meni za vas, kot za vse zemeljske otroke ni noben cilj predaleč, nobeno breme pretežko in nobeno delo preveč! In tako sem ustvaril s Svojo smrtjo vam dostopno pot do večno ljubečega srca! Vprašajte vse Moje angele, kaj so peli pri Mojem rojstvu. To ni nič v primerjavi s tem, kar vi danes doživljate! Vprašajte te priče tukaj in morali boste spoznati, da hoče tudi vas danes zgrabiti največje milostno življenje! In zato vas vprašam: Lahko verjamete mojim besedam?«
4 Neki stari Jud je stopil naprej in rekel: »Da! Ti si ta! Sin tesarja Jožefa. Kako pa je prišlo do tega, da si ravno nas poiskal? Mi smo verjeli, da si pri tistih v templju! Mi pa nimamo več nič skupnega z njimi. Kajti njihova dobičkoželjnost in njihova strogost so

nas pripeljale do boljšega vpogleda. Toda, kaj hočeš delati pri nas? Pusti nam naš mir, saj tudi mi nočemo oropati Tvojega. Žal nam je, da Si moral trpeti, vendar Tvoja nemoč na križu nam je jasno pokazala, da Ti sam potrebuješ pomoč! Če mi še tukaj bivamo, delamo to samo, ker nas nekaj skrivnostnega drži, drugače bi že zdavnaj šli naprej. Ali pa nas potrebuješ? – Povej, če Ti lahko pomagamo?!
5 »Poglejte Moje roke! Poglejte Mojo stran in Moje noge!« je zaklical Jezus, »in kdor jih spozna, najde tudi razumevanje za Moje besede! Teh Mojih pet ran kažem vsem, da sem iz določenega razloga prišel na Zemljo. Zato so se tudi glasile Moje zadnje besede: Dopolnjeno je! Ali v tem res ne najdete nič za razmislek. Naj vam bo vendar končno tako daleč jasno, da tale vaš obstoj ne more obstajati še naprej! In sedaj bodite pozorni: Vsi vaši vozovi in blago bodo izginili, da boste v Meni spoznali – oblast, toda tudi Tistega, ki je v Meni prišel k vam! Res sem tisti vam poznani Jezus iz Nazareta, toda to velja samo za Moje telo! Moja notranjost pa je večni Božji – Duh! S Svojo smrtjo na križu je vse Moje minljivo na Meni postalo predrto od Večnega Božjega Duha, tako, da ni na Meni nič minljivega več! In sedaj, ko sem Jaz dopolnil in prišel pomagat vam, bi bilo vendar pravilno, vas in Mene preizkusiti! Jaz imam oblast in vam lahko to dokažem! Vendar ne bom nikoli prisilno nastopil do kakšnega bitja! Samo, kdor pride prostovoljno, bo sprejet! Danes je za vas milostni čas! Izkoristite ga, da ne boste obžalovali svoje samovolje! Kajti vsa vaša posest bo od sedaj naprej samo tisto, kar je nastalo iz vaše ljubezni! Moja ljubezen velja vsem bitjem, tudi vam! In vse naj bo pozabljeno, če boste vi pozabili vašo tako minljivo posest in iskali Moje cilje! Stopite v skupnost z mojimi angeli in se povežite v čistem duhu ljubezni med seboj! Potem boste v meni zagledali tistega, ki je Mojzesu in Eliju pustil doživeti Božje krasote!«
6 Začudeno so vsi poslušali to sporočilo! Vendar sta se na njihovih obrazih kazala razočaranje in strah, ko so izginile njihove karavane in nihče ni vedel, kam je vse to izginilo. Tedaj pa je stari Jud vprašal Gospoda: »Povej nam, kje pa so ostale naše stvari? Ves tvoj govor se suče o tem, da naj bi Ti sledili! – Toda, kam pa? Mi ne vemo, kam nas hočeš voditi, zato Te prosimo za odgovor!«
7 »Poslušajte, vsi vi ubogi!« je rekel Jezus. »Vaše imetje in vaši vozovi niso brez sledi izginili, temveč v resničnosti vse to sploh ni obstajalo, ker je vsa vaša ljubezen te karavane ustvarila samo v vaših mislih! Te sheme sedaj ne morejo več obstajati, ker resnično življenje v Meni, vse kar je kot mrtva navzočnost, izrine v nove oblike in novo življenje dozori novo delovanje! Kot skopni sneg, če postaja sonce vedno bolj vroče, tako preidejo tudi vse navidezne resničnosti v nič pred Menoj! Spoznajte sedaj, kaj in kdo ste vi? Vaše zemeljsko bivanje je že pred mnogimi leti preminulo!

Toda, kot prebivalci svojega lastnega sveta še do sedaj ne veste, da ste umrli in lahko še vse postopke na Zemlji okrog sebe opazite. Ravno ti imaš potrdilo o Moji ljubezni do tebe, prav vi, ki izhajate iz Davidovega rodu se zavedajte, da tudi Jaz izhajam iz Davidovega rodu! In če mi zdaj hočete slediti, vas bom odpeljal tja, kjer bivata Abraham in David! Mnogo rojakov boste srečali tam in potem vam bo šele prišlo v zavest, kaj ste izgubili in se Mi boste potem zahvalili, ker Sem vam izgubljeno zopet povrnil. Zato oznanite sedaj svojo voljo!«
8 Mirno, popolnoma mirno je bilo potem okrog Gospoda! Tedaj je stari Jud pokleknil in s solzami prisrčno prosil za odpuščanje, ker Ga ni takoj spoznal! Toda sedaj ve, da je Njegova ljubezen odkritosrčna in Njegove besede resnične, sedaj bi Mu rad sledil in hoče tudi druge prositi, da bi šli zraven – kamor bi jih Gospod vodil.
9 Jezus je tedaj položil starcu roko na glavo in rekel: »Vstani! Ker si Me zdaj spoznal, ni potrebno, da še klečiš pred menoj! Upogni svoje mišljenje! In tvoje srce naj se prebudi, da bo okusilo ta rahel poteg ljubezni, ki je potrebna, da Mi lahko slediš!«
10 Starec je takoj vstal in glasno zaklical: »Bratje, vsi, poslušajte me! Vsaka beseda iz Jezusovih ust me je pretresla! Njegove besede so resnica! In če nam kdo lahko prinese pomoč, je to lahko samo Jezus iz Nazareta! Zapustimo to mesto, kjer nas je zapustila naša posest! Jaz verjamem, da bomo v Jezusu našli vse! Saj je tako mnogim dajal, mnogim pomagal – zato bo On tudi nam pomagal! Njegova smrt nam služi za življenje, Njegovo trpljenje za oproščanje grehov. On se je Sam ponudil, da nas odpelje tja, kjer so naši očetje in zato vas vprašam, ali hočete iti zraven?«
11 Tedaj je enoglasno zazvenelo: »Da!« - In tako je Jezus poklical: »Pridite in se učite spoznavati ljubezen in moči, ki jo trajno obnavljajte! Amen!«
12 Stotnik je videl in slišal vsako besedo, vendar je nato videnje izginilo. Ko so se vsi vrnili iz vrta, je Lazar opazil pri stotniku, da je moral zopet nekaj doživeti, zato je šel k njemu, mu položil desnico na njegova pleča in rekel: »Brat, obdrži to zase, da bodo naša srca ostala mirna in bomo potem tudi mi smeli doživeti to občestvo z Jezusom!«
13 Žene so izgledale sveže in odpočite in sedaj so se pogovarjale, da bodo odšle zgodaj zjutraj h grobu, da bi Jezusovo telo še enkrat olepšale in počastile. Nato so se pogovarjale še o nekaterih lepih stvareh, ki so jih doživele s svojim priljubljenim Mojstrom. Marija Magdalena ni mogla dovolj povedati in vedno znova je zatrjevala, da Ga ne bo mogla nikoli prenehati ljubiti, ker je vse, kar je sprejela, bilo od Njega in da bi rada še enkrat objela njegove noge. Marija ji je rekla: »Ljuba, prenehaj vendar tako govoriti! Ne pretrgaj, niti ne dopusti, da izgine zavest, da je on Gospod! On ne bo za vedno ostal v grobu! Vendar samo v duhu Ga smemo ljubiti, ker nas je vendar On tako vroče ljubil! – Sedaj mi je šele jasno, kaj si je On priboril in dopolnil! Njegova

ljubezen naj postane naše notranje življenje! V Svoji ljubezni prebiva On nevidno med nami! In tako nas On napolnjuje z močjo iz Svoje moči, z lučjo iz Svoje luči in izvaja mir in pokoj za naša srca!«
14 Prijetno so zvenele besede matere Marije in vsem se je zdelo, kot bi zazvenel odmev nežno in tiho in tako je nastal mir okrog navzočih. Bil je večer. – Stotnik je hotel z Nikodemom nazaj v mesto, toda Lazar je namignil na sabat in, da to ponoči vendar ni priporočljivo. »Pojdi zgodaj, ko bodo šle tudi žene, bolj prav bo tako.« je rekel.
15 In tako so ostali vsi v tej noči v Lazarjevem prenočišču.

10. Zakaj je moral Jezus umreti

1 Ko so tedaj vsi hoteli oditi k počitku, je stotnik prosil Lazarja, naj še nekaj časa ostane pri njemu, ker on v vsem, kar se je zgodilo, še ni našel prave jasnosti.
2 Lazar je to z veseljem storil in prosil še druge brate, da posvetijo stotniku še kakšno urico. Žene so odšle spati in tako so ostali možje sami. Lazar je šel proti stotniku in položil obe roki na njegova pleča in rekel: »Moj dragi stotnik! Pravilno je od tebe, da nas odkrito prosiš za pojasnitev, če je še karkoli mračnega v tebi, da bo po volji Gospodovi tudi v tebi nastala popolna luč in razumevanje! In tako nam razodeni, kaj ti je še nejasnega!«
3 Stotnik je pogledal brate in videl, da je na vseh obrazih sveta resnost in rekel: »Bratje in prijatelj Lazar! Ta pri vas doživeta ljubezen in duh med vami, ki ga tukaj tako dobrodejno občutim, mi dajeta pravico imenovati tudi vas brate in prijatelje in tako vas prosim, opazujte mojo odprtost do vas v tem duhu. Želim vas vprašati: Zakaj je moral Jezus iz Nazareta, ki je bil Jud, umreti ravno te poganske smrti? – Ali ni bilo nobene druge možnosti, kot ta največje sramote? In kakšen visoki namen zasleduje Jezus pri tem? In kako naj meni, poganu, Jezusovo trpljenje in smrt postane za zveličanje in največjo milost Božjo? Glejte, to so točke, ki pri meni ležijo še zelo v temi.«
4 Lazar je ponudil stotniku roko in rekel: »Zvesti prijatelj in brat v Gospodu, ne imenuj se več za pogana! Ti si sicer naredil svojo dolžnost – ker nisi mogel drugače! Ko pa je pri tem tvoje oko iščoč blodilo naokrog, je Mojster opazil v tebi srčno prošnjo za odpuščanje! Pogledal te je z očmi Svoje ljubezni in Njegov pogled ti je povedal, da ti je popolnoma odpustil! Skozi to se je tvoj duh zganil in oživel! Okusil si zrak domovine in postal za trenutek napolnjen iz večne pokrajine! Ti si poglobil te vtise v tišino noči in Bog Sam v Njegovi večni ljubezni in usmiljenju ti je poslal sla in ti v duhu razodel, kar milijoni drugih ne zvedo! Vse svoje videnje nisi mogel poslati nazaj in

moral si priznati, da usmrčeni Zveličar in Mojster Jezus živi, toda življenje, ki ga mi z našimi petimi čutili ne moremo zaznati! Tvoj razum se še brani in se mora braniti in pravično je vprašanje: Če Jezusa res ni mogoče usmrtiti, zakaj so potem potrebne te muke, trpljenje in ta sramota?« Glej, moj zvesti brat!
5 To, kar si ti doživel na Golgoti duhovno, je bilo odkritje Njegovega notranjega Božjega bistva! In vsem bitjem, vsemu človeštvu, da, vsej neskončnosti je bilo tu prikazano, da leži vse notranje življenje v Božji ljubezni do nas ljudi, in vsej neskončnosti je s tem prikazano, da leži pratemelj vsega notranjega življenja v Božji ljubezni do nas ljudi, in v njenem usmiljenju z našim od Boga oddaljenim življenjem. Tudi tebi je On hotel pokazati ta veliki veliki zakaj? – In njegovo rešitev. Skozi Luciferja, tega prvega velikega, toda od Boga odpadlega angela, je bilo legion angelov in nato ljudi, izrinjenih na neko pot, (Op.1 – ki vodi nazaj v vedno večjo oddaljenost od Boga) ki je vse oropala pripadnosti večni domovini luči! In tako je postal Lucifer sovražnik vsemu življenju iz Boga! Bog pa ni samo stvarnik, temveč hoče biti tudi Oče (Op.2 Oče vsem ljudem in duhovnim bitjem.= in je zato zaskrbljen za Svoje v zmoti živeče otroke!) Tu je bilo potrebno sedaj najti neko pot, ki bi vodila nazaj in bi bila lahko dostopna tudi tistim, ki so od Boga najbolj oddaljeni! In po dolgih okoliščinah je lahko končno Bog Sam, kot človek in v ljudeh to omogočil! Predolgo bi trajalo, če bi ti hotel vse to pripovedovati, kar o tem že vem, toda zadovolji se s tem, kar ti bom še povedal: V tem človeku Jezusu se je že zgodaj zganilo to notranje življenje iz Njegovega večnega Božjega Duh! Že v otroški starosti je vedel za Svojo visoko poklicanost in poslanstvo in z dvanajstimi leti je že daleč presegel templjarje v tolmačenju naših svetih spisov, kajti v Njem je bilo življenje iz Boga! In Bog Sam je bil Njegovo življenje!
6 Borbe, zunanje in notranje in vedno težje, so ga notranje vedno bolj dozorevale in osvobajale! Kajti Bog je lahko življenje v Njem samo tako daleč pridobil, kolikor se je Jezus naučil vse človeško na Sebi prostovoljno zatajevati in premagovati. Jasna zavest: Bog sam živi v meni! je ustvarila luč in moč v Njegovem notranjem svetu. K temu se je pridružila ljubezen do Njegove visoke poklicanosti in tako je poznal Jezus samo še edino željo: Služiti Bogu v vsem in delovati samo po Njegovi sveti volji! Vedno nove Božje moči so oživljale Njegovo ljubezen! Njegova ljubezen pa je pritiskala po izpolnitvi Njegovih nalog in je poznala samo eno hrepenenje: tega Duha ljubezni, ta izvir vsega veselja, to zalogo večne sreče, - zdaj podariti tudi vsem tistim, ki po tem hrepenijo! Kako pa je lahko Jezus tega Božjega Duha v Svoji notranjosti izkazal Svojim soljudem, da, njim podaril? Res je delal in izvajal čudeže in silna znamenja! Res so njegova usta govorila svete in čudovite besede, toda na teh se je

svet lahko samo opajal! (Op.3. Vendar sovražnik vsega notranjega življenja s tem ni bil poražen!)
7 Potrebno je bilo doprinesti žrtev, ki bi vse Njegovo delovanje postavilo v senco! Eno žrtev, na kateri mora biti sovražnik uničen, ko bo to ljubezen in to duhovno življenje iz Boga okusil! Kaj je Jezus pretrpel, lahko izmeri samo, kdor Ga pozna! Kaj je Jezus prenašal, lahko občuti, kdor Ga ljubi! In če se jaz postavim v Njegove muke in trpljenje, se počutim postavljen ob Njegovo stran! Njegova smrt pa bo za mene eno pomirjenje mojemu notranjemu bitju, ker se jaz zdaj, Njegove neskončne ljubezni do nas ljudi, šele učim resnično čutiti, se je veseliti in razumevati!
8 Da, sedaj vidim v svojem duhu, kaj je vse to žrtvovanje na Golgoti razrešilo in kaj bo v vsej bodočnosti še razrešilo! Križ, ta simbol sramote, je bil od Jezusa Samega izvoljen, kot znamenje zmage nad grehom, ki je svoj žig pritisnil nanj. V znamenju tega križa in v duhu od Golgote izgine vsa krivda in ves greh pred Bogom! V znamenju tega križa in v duhu od Golgote se šele odprejo naši notranji izviri in se izlijejo v ta edini občutek: Meni je pomagano po križanem Zveličarju in Rešitelju! Kajti čisto novo življenje se prične v meni pretakati in me naredi za novega in drugega človeka! V tem novem duhu mojega notranjega življenja ni več nobenega trpljenja, samo še šole, kjer Jezus sam, da, vse nosi z menoj in je moj pomočnik. (Op.1 – V tem, ko sedaj tudi jaz hočem svoje trpljenje prostovoljno nositi in se sledeč Njemu učim govoriti: Gospod, odpusti vsem!.)
9 Glej, tebi ni potrebno biti spoznavalec z usti! Če pa ti v tega novega duha , ki vsakomur pomaga do zveličanja in do resnične sreče, dojameš in delaš tisto, za kar te ta duh priganja, potem boš spoznal: Ne jaz, temveč Jezus ustvarja to novo življenje v meni! Ali lahko to pravilno dojameš in razumeš?«
10 »Brat in prijatelj Lazar!« je spregovoril stotnik, »dojamem že, toda razumevanja mi še manjka! Kajti pomisli, ti in vsi drugi ste bili Jezusovi prijatelji in ste bili posvečeni v Jezusovem nauku in o Njegovem namenu! – Če naj bi zdaj Njegova smrt, Njegovo mučno trpljenje, v meni obudili to še speče Božje življenje, se še vedno pojavi vprašanje: Ali Bog ni imel drugega sredstva, da bi ljudi zopet privlekel na Sebe in ali res ni bilo nobenega drugega izhoda? To mora biti vendar nekaj groznega, če človek, ki leta dolgo ni delal nič drugega, kot dobro, mora naenkrat, kot največji grešnik trpeti za vse? Jaz gledam sedaj manj iz Jezusove strani, ampak bolj iz vaše, od vseh, ki ste v Njega verovali in na Njem viseli, mora biti to vendar zelo boleče?«
11 Lazar je odgovoril: »Ljubi stotnik, tudi tu ti lahko rečem, da je Gospod tudi to vedel, kajti Njegova usta so govorila veliko obetajoče besede: ¨Če Jaz ne grem k Očetu, k vam ne more priti Tolažnik, ki vas bo vodil v vse resnice!¨To je res, kar si rekel: To je

grozno, če mora eden nositi krivdo za vse, poleg tega še nedolžen! Toda Bog sam je hotel tako, da bo zgrajena pot za vso večnost, na kateri naj najde konec vse trpljenje. Jezus je trpel in odnesel v svojem mesu vse prekletstvo in vse grehe našega mesa na mučeniški les (križ)! In prav to Njegovo največje ljubezensko delo, ta duh iz najgloblje Božje povezave, ustvari to, od Boga zaželeno možnost: Našega povratka k Njegovemu Bitju! Jezusova smrt služi tudi nam za življenje, v nas je bila to noč! Toda toliko bolj jasno bo to postalo nekoč v nas, ko bomo sprejeli razodetje: Jaz živim in tudi vi boste živeli!
12 To trpljenje in smrt pomeni zaključek v veliki zgodovini človeštva!
13 Prvič: Od te ure naprej ne bo mogel nihče več reči: Najčudovitejše od vse čudovitosti , - naša sličnost Bogu je nam ljudem pridržana, ker smo grešniki! Kajti Bog v Jezusu se je odpovedal vsej čudovitosti in skozi tega Duha tihe predanosti Odrešenjske ljubezni ponudil vsakemu človeku ključ, do vseh Njegovih čudovitosti.
14 Drugič: Z Jezusovim trpljenjem in smrtjo je Njegovo resnično vzorno nebeško služenje nam in vsem ljudem prišlo šele resnično do zavesti! Kajti samo v tem duhu služenja v ljubezni bodo ljudje zopet postali bratje! Kajti v tem duhu trpi vsak za drugega in z drugimi, in tako bodo bolečine in trpljenje, bridkost in stiske premagane in bodo postale izvir obojestranskega veselja in hvaležnosti!
15 In tretjič: Ima življenje ljudi zopet neki smisel! Ta zemlja, kot naše preizkusno polje je zopet posvečena skozi Gospoda! Na tej zemlji naj bo zopet vse pripeljano nazaj v roke našemu nebeškemu Očetu, kar živi in še hodi v zmoti! Tukaj, kjer se na Golgoti oznanjajo nebesa vse Božje ljubezni, kjer sta Bog in človek sklenila novo zavezo, je zgrajen svetilnik, na katerem se prikazujejo sijoči ogenj in žarki luči, kot kažipot in nam kar naprej oznanjajo: Od tukaj boste šele izkusili (spoznali) resnično in pravo življenje v vaši notranjosti!
16 Glej, v teh pojasnilih boš našel odgovore na svoja vprašanja!
17 In kar ti vidiš kot žalostno in strašno v Jezusovi smrti, naj postane za nas vse osvobajajoča sigurnost: Sedaj smo mi Njegova lastnina! Kajti za nas se je On žrtvoval! In za vse večnosti bo tisti, ki v tem Jezusovem trpljenju in smrti vidi spravo za tisto, kar mora biti očiščeno, lahko ostal šele resnično vesel in srečen!«
18 Stotnik je bil premagan od te veličine Jezusove ljubezni, o kateri je lahko Lazar tako preprosto govoril in je rekel: »Brat! Sedaj je v meni luč in še več mi sedaj ni potrebno. Kajti, kar vera in spoznanje še dopuščata dozorevati v meni, so potem tudi temeljne opore, ki jih ne more tako zlahka odnesti nobena viharna poplava! Toda nekaj pa še moram vendar pripomniti: to bo še dolgo, dolgo trajalo, preden bo to, kar sem danes slišal postala lastnina ljudi! In še prenekateri se bo pogreznil v grob in se

počutil zapuščenega in odrinjenega, ker samo ta vera v Jezusovo ljubezen do nas lahko dopolni najožjo povezanost z Njim!
19 O Jezus, Ti Mojster ljubezni, kako redki bodo Tebe v Tvojem Pra-duhu in tej Tvoji pra-ljubezni dojeli! In vendar boš čakajoč stal ob strani in - upal! O dopusti, da Te bom popolnoma dojel! Dopusti tudi meni, tujcu, prodreti v duha Tvoje ljubezni! Napolni Ti moje bistvo s Tvojim Duhom! In zahvaljeval se Ti bom z besedami in dejanji!«
20 »Tako je prav, moj brat!« je rekel Lazar. »Ostani proseč. Potem si že zgrabil to novo življenje, ki te bo naredilo za božjega otroka! In ti boš prodrl v to tudi za tebe odprto Božje srce! Šele potem boš lahko črpal tudi za druge. Če boš v sebi našel to največjo srečo: Jezus je v tebi! On je izvolil tvoje srce za prebivališče. Potem bo v tebi vse postalo življenje! Potem bo vsak ud služil samo temu življenju, ki plameni na oltarju čiste otroške ljubezni! Trdno veruj, da je bil Jezus v največjih bolečinah vseeno srečen! Kajti v Svojem duhu je On že videl, kako uspešne so Njegove obljube, Njegovi posevki, Njegov trud in Njegove borbe. Zato, ljubi bratje, pustimo zdaj to, naj bo dovolj za danes in gremo k počitku! Tudi mi hočemo živeti v tej veri dalje, da nam lahko samo ta tako čudoviti duh iz Golgote podari moči za premagovanje. Gospod je zmagal in z Njim bomo tudi mi zmagovalci. Ti pa, Ti zvesti Mojster, ne dopusti, da kdajkoli pozabimo na Tebe! Kajti Ti si priboril zmago za vse nas – na Golgoti! Amen!«
21 Tedaj pa se je na obzorju že začelo dvigati sijoče velikonočno sonce.